

Živoucnost („oživenost“) a žitý život
Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[2010](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[2010](#)

- ◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 16. 11. 2010
- ◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 16. 11. 2010

Živoucnost („oživenost“) a žitý život

Ke každému životu (konkrétně, individuálně žitému) náleží jednak bezpodmínečná podpora ze strany „rodiče“ (event. rodičů) a nejčastěji také významná podpora ze strany dalších žijících „subjektů“, jednak jakási „povinná“ podpora jiných, dalších konkrétně (individuálně) žitých životů (především potomků, ale nejen těch). V jistém rozšířeném smyslu můžeme mluvit o tom, že každý konkrétně, individuálně žijící tvor musí nejprve něco dostat od jiných žijících tvorů, tedy vzít si od nich něco jako půjčku, bez níž by jejich žitý život nemohl pokračovat, protože by jej nemohl aktivně vykonávat; a potom v průběhu svého aktivního žití musí tuto půjčku jakoby vracet tím, že poskytuje půjčky dalším tvorům, aby jim tak umožnil také aktivně žít. Co však do tohoto půjčování ani vracení půjčky nemůžeme zahrnout, je život sám ve smyslu oživenosti či živoucnosti. Jde totiž o to, že ona „půjčka“ musí být v nějakém určitém způsobu adresná, tj. musí mít adresáta, komu je ona půjčka nabídnuta a který ji může (nebo také nemusí) přijmout. A tímto adresátem nemůže být nic neživého, neboť přijetí půjčky už je nutně akt, předpokládající schopnost se aktivně k nabízené půjčce vztáhnout, a tento akt sám nemůže být v žádném případě součástí jakékoli půjčky (dokonce ani žádného „daru“). Každý konkrétně živý život tedy nutně potřebuje, aby byl „obdarováván“, ale sám život ve smyslu oživenosti (či živoucnosti) nikdy nemůže být součástí žádného daru ani obdarování; život sám není „dar“. Ale kdo se vlastně bere? To je základní problém, bez něhož nemůže být fenomén „života“ vůbec pochopen, ale mohou být jen zkoumány a popisovány jeho projevy. Je však principiálně důležité, aby mezi nejvýznamnější projevy života bylo započítáváno také to, že každý jednotlivý život (živá bytost) musí přijímat obdarovávání (a tak se vlastně jakoby „zadlužit“), a dále že stejně tak každý jednotlivý život (živá bytost) musí zase dále obdarovávat jiné živé bytosti (a tak svůj dluh splácet, půjčku vracet, nejčastěji vícenásobně až mnohonásobně).

(Písek, 101116-1.)